

POLSKA MOJA OJCZYZNA

Ponieważ w tym tygodniu wypadają święta majowe temat o książkach, będzie zrealizowany w następnym tygodniu. W bieżącym tygodniu realizujemy tydzień 33.
Temat tygodnia: „Polska to mój dom”

W tym tygodniu przypomnimy i utrwalimy sobie wiedzę na temat naszego kraju. Utrwalicie sobie takie pojęcia jak: flaga, godło, barwy narodowe, stolica Polski. Zobaczycie jak wygląda flaga Unii Europejskiej, poznacie legendę o Lechu, Czechu i Rusie. Wszystko to z okazji świąt państwowych, które obchodzimy 1, 2 i 3 maja.

1 maja obchodzimy Święto Pracy

2 maja obchodzimy Dzień Flagi

3 maja obchodzimy rocznice uchwalenia Konstytucji, czyli najważniejszego dokumentu obowiązującego w Polsce.

27.04.2020 r. poniedziałek „Polskie symbole narodowe”

1. Ćwiczenia poranne

<https://www.youtube.com/watch?v=HvW4UOhQo3U>

2. „Nasz kraj” – zabawa matematyczna, szeregowanie liczb od najmniejszej do największej. R.

rozkłada na podłodze kartki z liczbami od 1 do 6. Wybiera chętne dzieci i prosi, by ułożyły liczby w szeregu od najmniejszej do największej. Następnie odwraca kartki, odczytuje napis

– POLSKA. Dzieci dzielą wyraz na sylaby, na głoski, przeliczają litery i głoski. Próbują podać inne wyrazy

– kojarzące im się z Polską – które zaczynają się na poszczególne litery wyrazu POLSKA.

3. „Ukryty wyraz” – doskonalenie spostrzegawczości. R. rozkłada wcześniej w sali wyrazy POLSKA, zapisane różnymi krojami pisma i wielkością, ale również podobne, np. ROLSKA, POŁSKA, POLZKA, POLSZKA, BOLSKA. Dzieci mają za zadanie odszukać wszystkie poprawnie napisane wyrazy.

4. „Rozsypanka” – składanie rozsypanki literowej. Dzieci otrzymują koperty z rozsypankami literowymi wyrazów: GODŁO, FLAGA (mogą być wydrukowane na kartkach innego koloru, by się nie pomieszały). Dzieci układają wyrazy, a następnie prezentują je i odczytują. R. pyta: Co oznaczają te wyrazy? Dlaczego mówimy o nich jednocześnie? Jakiego jeszcze symbolu brakuje?

5. „Symbole narodowe” – wyjaśnienie dzieciom pojęć: symbole narodowe, godło, flaga, hymn.

Rozmowa na temat tych symboli.

6. „Ojczyzna”- słuchanie wiersza Włodzimierza Domeradzkiego.

„Ojczyzna” – Włodzimierz Domeradzki

Wszystko dokoła:
dom i przedszkole,
fabryczne dymy,
żelazna kolej...

Kwiaty przy oknie,
klon koło bramy,
słoneczny uśmiech
kochanej mamy...

I las, co cieniem
dzieci zaprasza-
wszystko to Polska,
Ojczyzna nasza!

Spróbujcie odpowiedzieć na pytania do treści powyższego wiersza:

- Co to jest ojczyzna?
- Jak ona wygląda?
- Jak nazywa się nasza ojczyzna?
- Jak nazywają się ludzie mieszkający w Polsce?
- Jaki jest znak rozpoznawczy Polski?
- Dlaczego należy kochać swój kraj?

Zachęcam do nauczenia się wiersza na pamięć.

7. Przypomnienie najważniejszych informacji o Polsce

<https://www.youtube.com/watch?v=DCwEJ9tHt5c>

KILKA SŁÓW...

...O NASZEJ
OJCZYŹNIE

INSPIRACJE

Tak wygląda

mapa Polski

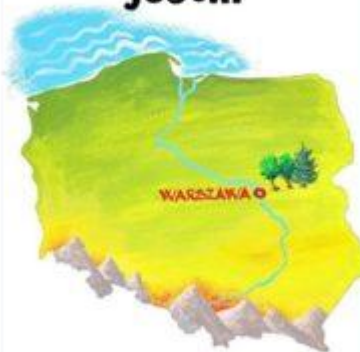
INSPIRACJE

Polska podzielona
jest na 16
województw

INSPIRACJE

Stolicą Polski
jest...

WARSZAWA

INSPIRACJE

Krajobraz naszego
kraju jest różnorodny.

Na północy znajduje się
Morze Bałtyckie, a na
południu pasma górskie.

INSPIRACJE

POLSKIE SYMBOLE

INSPIRACJE

GODŁO POLSKI

**Godłem Polski jest biały
orzeł ze złotą koroną.
Umieszczony jest na
czerwonym tle.**

INSPIRACJE

HYMN POLSKI

HYMN POLSKI

Józef Wybicki

I
Polce! Polska jest ogień,
Kiedy się rozpalę,
Co kamień odkaże, co żelazo
Stal się odłamkiem.

II
Przejdźcie, Wasz przodku
Wzrost,
Bohater Polakom!
Dziś nam przyjdzie zwyciężyć,
Jak zwyciężał kiedyś.

III
Jak Czarnobóg do Piotrusia
Po stworzeniu świata,
Długo spierany rozmawiał
Wzrostem się przez świat.

IV
Jak sam ogień do wody Bóg
Miał i ogólny
Światy plan, przez nas
Bóg w światy.

Ref.
Marsz, marsz, Dobrym!
Z czołem wchodź do Polski!
Z czołem przodkom
Złoty nam z narodzin.

Ref.
Marsz, marsz, Dobrym!
Z czołem wchodź do Polski!
Z czołem przodkom
Złoty nam z narodzin.

Józef Wybicki

INSPIRACJE

WIWAT MAJ! 3 MAJ!

ŚWIĘTO KONSTYTUCJI

INSPIRACJE

**Dnia 3 maja 1791 r. została
uchwalona ustawa rządowa
nazwana Konstytucją.
To najważniejszy dokument
w Polsce.**

INSPIRACJE

Posłuchajcie czytanego przez rodzica „Katechizm polskiego dziecka” Władysława Belzy.

Czy znasz ten utwór?

Władysław Belza

Katechizm polskiego dziecka

— Kto ty jesteś?

— Polak mały.

— Jaki znak twój?

— Orzeł biały.

— Gdzie ty mieszkasz?

— Między swemi.

— W jakim kraju?

— W polskiej ziemi.

— Czym ta ziemia?

— Mą Ojczyzną.

— Czym zdobyta?

— Krwią i blizną.

— Czy ją kochasz?

— Kocham szczerze.

— A w co wierzysz?

— W Polskę wierzę.

— Coś ty dla niej?

— Wdzięczne dziecię.

— Coś jej winien?

— Oddać życie.

8. „Godło Polski”- praca z **KP4.10a**, doskonalenie zdolności grafomotorycznych

9. „Biel i czerwień”- praca **KP4.10b**, szukanie podobieństw na flagach państw sąsiadujących z Polską, doskonalenia percepcji wzrokowej, logicznego myślenia i zdolności grafomotorycznych, rytmy.

10. „Polska to ...” – zabawa słownikowa. Odczytaj i dokończ własnymi słowami.

Polska to ...

Polska to miasta i wsie. Polska jest ...

Stolica Polski to ...

Tatry to ...

Wisła to ...

Bałtyk to ...

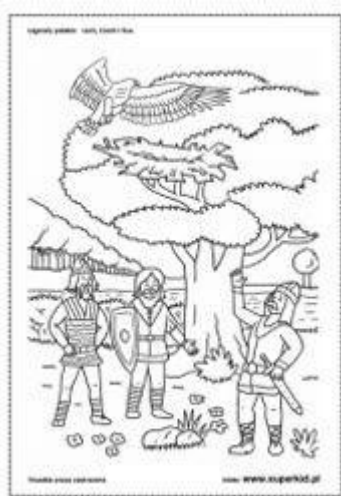
11. Legendy polskie. Jeżeli rodzice znajdziecie czas, to proszę przeczytajcie dzieciom legendę, a następnie zadajcie pytania do treści tekstu. Wytłumaczcie dzieciom, że legenda to taka opowieść przekazywana ustnie z pokolenia na pokolenie, która zawiera trochę prawdy i trochę fantazji. Dotyczy głównie osób lub miejsc.

Legenda o Czechu, Lechu i Rusie

Dawno temu, gdy w Europie dopiero powstawały państwa, trzech bracia Słowianie: Lech, Czech i Rus, wędrowali po wielkim terytorium między dwiema rzekami: Odrą i Dnieprem. Lech, Czech i Rus nie byli zwykłymi braćmi – byli wodzami swoich plemion, i wędrowali ze swoimi ludami, szukając miejsca, w którym mogliby osiąść. Przemierzali wielkie połacie pól i lasów. Wędrowali wśród leśnych ostępów, pomiędzy korytami wielkich rzek, wśród pięknych jezior. Nie była to łatwa podróż – musieli się mierzyć z dziką przyrodą i niebezpieczną leśną zwierzyną. Bracia jednak wiedzieli, że są odpowiedzialni za swoje plemiona, więc muszą znaleźć bezpieczne miejsce, które zapewni ich ludziom możliwość rozwoju. Czekali więc na szczególne znaki, które mogły im podpowiedzieć najwłaściwszy z możliwych wyborów. Pewnego razu bracia zatrzymali się na pięknej polanie w pobliżu jeziora. Usiedli pod prastarym, rozłożystym, wielkim dębem. Odpoczywali w cieniu wielkiego drzewa i rozprawiali o swej wędrówce. Nagle ich oczom ukazał się piękny, dostojny ptak, który patrzył na nich ze swojego gniazda groźnym, przenikliwym spojrzeniem. Tak zachwycającego ptaka-dumnego i wielkiego- jeszcze nie widzieli-był to orzeł biały. Lech, śledząc spojrzenie ptaka, wstał i rozejrzał się po okolicy- rzeczywiście było na co patrzeć, nie dziwił go teraz zadumany wzrok króla przestworzy ... tak, to z pewnością było królestwo białego orła, a skoro wybrał sobie tu dom, to musi być znak, na który on, Lech, tak długo czekał! Nie mógł się mylić-postanowił, że zostanie tu wraz ze swoim ludem. Czech i Rus ze zrozumieniem przyjęli słowa brata. Pogodzili się z jego decyzją, bo wiedzieli, że prędzej czy później każdy z nich pójdzie swoją drogą. Czech po krótkim namyśle wybrał drogę na południe, Rus postanowił udać się na wschód. Lech wiedział, że dokonał dobrego wyboru! Jego gród stawał się coraz większy, piękniał, przybywało w nim domostw, dookoła grodu wiał się obronny mur. Gród przypominał wielkie gniazdo gościnnego orła, dlatego miejsce to nazwano Gniezdem. Wiele lat później Gniezno zostało pierwszą stolicą Polski, a dumny orzeł, który był dla Lecha dobrym znakiem, stał się symbolem Polski, o którym do dziś przypomina nam państwowe godło.

Pytania do tekstu:

- Jak nazywali się trzej bracia, o których była mowa w opowiadaniu?
- Który z braci zafascynował się orłem?
- Dlaczego bracia wędrowali ze swymi ludami?
- Czy ich wędrówka była bezpieczna?
- Od jakiego słowa powstała nazwa Gniezno?
- Co jest godłem Polski?

12. „Pieniądze” – giełda pomysłów. R zadaje dzieciom pytania: Gdzie jeszcze – poza godłem –

znajduje się wizerunek orła? Na czym jest? R. do worka / pudełka wkłada monety. Dzieci próbują odgadnąć, co jest w środku po dźwięku, a następnie po dotyku.

13. „Orzeł i reszka” – oglądanie monet przez lupe, omówienie ich wyglądu.

14. „Monety i banknoty” – porównywanie zbiorów, zabawy matematyczne z monetami. Dzieci układają przed sobą monety i banknoty. Dzielą swój zbiór na podzbiory: monet 1 zł, 2 zł, 5 zł oraz banknotów. Porównują swoje zbiory. Ustalają, że wszyscy mają tyle samo pieniędzy. R zadaje dzieciom pytania: Ile macie monet: jedno-, dwu-, pięciozłotowych? Jak wygląda moneta 1 zł, czym się różnie od 2 zł i 5 zł? Dzieci układają przed sobą pięć monet o nominale 1 zł, R. prosi, by dołożyły jeszcze 2. Pyta, ile zł mają razem.

15 „Sklep” – zapoznanie z aspektem monetarnym. R. pokazuje dzieciom zabawkę i mówi, że kosztuje ona 2 zł. Prosi, by dzieci wyłożyły tyle pieniędzy, ile potrzeba, by ją kupić. Następnie pokazuje zabawki: za 5 zł, za 4 zł itd. (Uwaga! Każde dziecko może w inny sposób wybrać potrzebne pieniądze, np. przy 4 zł: 4 x 1 zł, 2 x 2 zł, 2 x 1 zł + 2 zł). R. pyta dzieci: Czy znacie jeszcze inne banknoty? Jakie

mają nominały? Jak wyglądają?

16 „Pary” – zabawa w dobieranie monet do cen. Połowa dzieci losuje z worka monety (1, 2, 5 zł), a druga połowa – karteczki z ilustracjami produktów i ich cenami (po 1, 2, 5 zł). Zadaniem dzieci jest dobrać się parami tak, by cena odpowiadała nominalowi monety. Na kładzie R. dzieci zmieniają pary, ale nadal na takiej samej zasadzie.

28.04.2020 wtorek „Miasta Polski”

1. Gimnastyka dla dzieci – https://www.youtube.com/watch?v=ju8W_SX_wy4

Wykonujemy ćwiczenia tak, jak jest to pokazane na filmie

- Siadamy w siadzie skrzyżnym i kołyszemy się do muzyki na boki
- Stoimy i klaszczemy
- Stoimy , klaszczemy i dołączamy tupanie nogami
- Łączymy teraz razem dłonie i wskazujemy do rytmu cztery kierunki: góra w lewo, w prawo i dół
- Stajemy w rozkroku ręce w górze –robimy przysiad i powrót do stania z rękami w górze
- Siadamy w siadzie prostym –przyciągamy nogi do siebie i prostujemy
- Łączymy się w parę z rodzicem albo z rodzeństwem i robimy huśtawkę

Na zakończenie cwałujemy do melodii „Krakowiaczek jeden”

<https://www.youtube.com/watch?v=nOW3uGG61yo>

2 „Gdzie mieszka moja rodzina?” swobodna rozmowa kierowana- doskonalenie umiejętności wypowiedzenia się na określony temat. Rodzic pyta dziecko czy pamięta w jakiej miejscowości znajduje się jego przedszkole? Czy to jest miasto czy wieś? Czy wie gdzie

mieszkają jego dziadkowie? Czy mają rodzinę/znajomych w górach, nad morzem, nad jeziorem? Jak nazywają się te miejscowości?

3. „Podróż pociągiem po Polsce” – w pokoju R. w różnych miejscach przykleja grupy obrazków przedstawiających miasta Kraków, Warszawę, Poznań oraz zabytki i najbardziej charakterystyczne dla nich miejsca. Dzieci ustawione w pociąg, bawią się przy piosence „Jedzie pociąg z daleka”. Pod koniec podróży dzieci słyszą melodię np. hejnał. Wyjaśnienie dzieciom nazwy melodii, która je powitała).

Przybycie do **Krakowa:**

- wskazanie na mapie Krakowa
- wyjaśnienie, że był on kiedyś stolicą Polski
- poznanie najważniejszych zabytków: Wawel-siedziba Królów, Smok wawelski, Sukiennice, Lajkonik.

Przybycie do **Warszawy:**

- wskazanie Warszawy na mapie
- Warszawa stolicą Polski
- słuchanie piosenki pt. „Nasza Warszawska Syrenka” - poznanie najważniejszych zabytków: Zamek Królewski, Pomnik Króla Zygmunta, Pałac w Łazienkach.

Przybycie do **Poznania:**

- wskazanie Poznania na mapie
- krótki film Poznańskich Koziółków
- opowieść na temat Poznańskich Koziółków
- wskazanie na ilustracjach Najstarszej Katedry w Polsce.

4. Uzupełnianie kart pracy „Plac Zabaw”

Praca z **KP4.11a** - dopasowywanie symboli do miast, doskonalenie zdolności grafomotorycznych, poszerzanie wiedzy ogólnej, czytanie globalne

Praca z **KP4.11b** – porozmawiaj z rodzicem na temat polskich potraw;

Praca plastyczna „**Godło Polski**”- na czerwonej kartce papieru wyklejamy białego orła (z piórek lub kółek orgiami) lub malujemy białą farbą. Doklejamy koronę. Przykładowe prace:

Będzie nam miło, jeśli poprosicie rodziców o przesłanie nam swoich zdjęć swoich prac ☺

4. Zdania:

- Moją ojczyzną jest Polska. (P)
- Godłem Polski jest orzeł w koronie. (P)
- Ojczyzna to miasto (F).
- Godło to biało–czerwony materiał. (F)
- Flaga Polski składa się z dwóch kolorów: czerwonego u góry, białego na dole. (F)
- Polska to nasza stolica (P)

29.04.2020 środa „Z czego słynie Polska”

1. Zabawy rozwijające sprawność fizyczną:

„Ptaki” - dzieci biegają z rozłożonymi w bok ramionami, naśladując lecące ptaki. Następnie dzieci – ptaki przysiadają i piją wodę – wykonują rytmiczne skłony głowy w przód i w tył.

„Kotki” - dzieci leżą zwinięte w kłębek – kotki śpią, powoli budzą się, przeciągają, robią koci grzbiet. kotki wyruszają na spacer – dzieci poruszają się na czworaka. kotki zgłodniały, piją mleczko z miseczki, najedzone bawią się wesoło. Zmęczone zabawą kotki myją łapki i kładą się spać.

„Dziwne kroki” – Rodzic określa dystans do pokonania. dzieci skaczą jak żabki, zajęczki, stawiają duże kroki jak bociany, czaple, żurawie itp. Zabawę można urozmaicić, przeliczając kroki poszczególnych zwierząt lub porównując liczbę kroków, zrobionych przez takie same zwierzęta.

„Parasolki i kałuże” - Rodzic rozdaje dzieciom koła wycięte z technicznego papieru Gdy mówi do dzieci: „Pada deszcz” – wszyscy maszerują po całej sali z „parasolem” nad głową, a kiedy podaje hasło: „Wychodzi słońko” – kładą „kałuże” na podłodze i energicznie tupiąc nogami, „rozchlapują wodę z kałuży”;

Białe orły” – zabawa ruchowa. Dzieci biegają przy skocznej muzyce, naśladując lot orła (ręce rozłożone w bok, poruszają nimi jak skrzydłami). Gdy muzyka cichnie, na hasło rodzica Orły lądują dzieci zatrzymują się i opuszczają ręce.

2. „Biało-czerwone motylki” – zapoznajcie dzieci z opowiadaniem Agnieszki Filipkowskiej i porozmawiajcie na temat jego treści.

„Kiedy za oknem pełnią kolorów zaczęła rozkwitać wiosna, w grupie Motylków zrobiło się biało– czerwono. Wykonane przez przedszkolaki małe dwukolorowe flagi ozdobiły półkę w kąciку czytelnicy, a na korkowej tablicy zakwitły – niczym dorodne kwiaty – biało–czerwone kotyliony z kartonu i bibuły. Zostały jeszcze do wycięcia proporczyki, które miały zawisnąć nad oknami. Dzieci pracowały dzielnie nad ozdobieniem Sali na majowe święto. – Proszę pani, bo Antek się przeżywa – krzyknął nagle Julek, wskazując na kolegę. – On mówi, że ja jestem patriotą! Pani Marta odłożyła na chwilę papier i nożyczki, spojrzała na chłopców z uśmiechem i łagodnym głosem zwróciła się do dzieci: – Julku, poczułeś się urażony? – Chłopiec kiwnął głową. – Zupełnie niepotrzebnie, bo bycie patriotą to żaden wstyd, wręcz przeciwnie. A ty, Antku, wiesz, co oznacza słowo, którego użyłeś? – Yyyy... no... chyba nie... – wybąkał zawstydzony Antek.

– Ja wiem! – krzyknęła Julka. – Moja babcia zawsze powtarza, że jej dziadek, czyli mój prapradziadek był patriotą, bo walczył na wojnie. I dostał medal, prawdziwy! On już nie żyje, ale widziałam w albumie jego zdjęcia w mundurze. – Możesz być dumna z takiego prapradziadka, Julciu – przyznała pani Marta. – Rzeczywiście, wygląda na to, że był patriotą, czyli kimś, kto kocha swój kraj, swoją ojczyznę, i dba o nią tak bardzo, że jest gotów zaryzykować dla niej życie, jeśli to konieczne. Julek, zajęty wprowadzaniem przyklejaniem białych i czerwonych trójkątów do długiej tasiemki, słuchał w skupieniu toczącej się rozmowy i nie bez żalu wywnioskował z niej, że wcale nie zasłużył na rzucone przez Antka przezwisko. – A jak ja nie chcę zostać żołnierzem, tylko lekarzem, to nie mogę być tym, no... patriotą, proszę pani? – spytał, nie kryjąc rozczarowania. – Ależ oczywiście, że możesz – zapewniła pani Marta. – Patriotą nie musi koniecznie walczyć na wojnie. Teraz, w czasach pokoju, możemy okazywać swój szacunek dla ojczyzny w inny sposób. Na przykład lekarz, wykonując swój zawód, służy krajowi, bo dba o zdrowie jego obywateli. – To tak jak moja mama! Ona leczy ludziom oczy – pochwaliła się Marysia. – Rzeczywiście, lekarz to ważny zawód. Ale to, co powiedziałam, dotyczy tak naprawdę każdego, kto dobrze wykonuje swoją pracę. Może to być policjant, nauczyciel, artysta czy kasjer w sklepie. Nawet wy, będąc jeszcze dziećmi, możecie zachowywać się patriotycznie. Można powiedzieć, że Polska jest naszym wspólnym domem, a Polacy – rodziną, a jak można dbać o dom i rodzinę? – spytała wychowawczyni. – Na przykład można sprzątać po sobie i nie bałaganić – zaproponowała nieśmiało Tereska. – Masz rację, Teresko – przyznała pani. – To bardzo ważne, żeby dbać o środowisko, nie zaśmiecać go i troszczyć się o nasze wspólne otoczenie. – I jeszcze można się starać nie psuć różnych rzeczy – dodał Antek. – Tak, Antku, trzeba korzystać z tego co wspólne w taki sposób, żeby tego nie niszczyć. Place zabaw, parki, autobusy i tramwaje, a także przedszkole, w którym teraz jesteśmy, należą do nas wszystkich. Dlatego kiedy ktoś je niszczy, wszyscy tracimy. – Proszę pani, a ja dostałam od babci taką książkę o Polsce z białym orłem na okładce – wtrąciła nagle Julia. – I tata mi ją czyta. Tam jest na przykład napisane, że najdłuższa rzeka Polski to Wisła. I że stolicą jest Warszawa, i jeszcze było coś

o Krakowie... i dużo innych informacji, ale jeszcze nie wszystko pamiętam. I tata mówi, że tam są rzeczy, które każdy Polak powinien wiedzieć. – Twój tata ma rację, warto poznawać własny kraj oraz jego historię i kulturę – przyznała nauczycielka. – To coś, co każdy z was już teraz może zacząć robić. Zresztą częściowo robimy to razem tu, w przedszkolu. I spójrzcie, co nam się udało stworzyć. Wycięte przez dzieci proporczyki zostały przyklejone do mocnej złotej tasiemki i tworzyły piękny biało–czerwony łańcuch. Nadszedł czas, by ozdobić nim ramy okienne. Pan Marek, przedszkolny konserwator, przyniósł drabinę i pomógł w zamocowaniu dekoracji. – No, no! Nieźleście się napracowali, mali patrioci! – rzekł z uznaniem, patrząc z góry na pięknie przystrojoną salę. – Widzicie, wywieszanie flagi w święta narodowe to dla innych znak, że ojczyzna jest dla was ważna – skomentowała pani Marta. – W ten sposób też można pokazać swój patriotyzm. Pod koniec dnia dzieci mogły zabrać zrobione przez siebie chorągiewki do domów. Julek włożył swoją do kubeczka i postawił ją na parapecie w dużym pokoju. W czasie zabawy co jakiś czas zerkał na nią z dumą. A kiedy tata wrócił z pracy, chłopiec natychmiast pobiegł oznajmić mu z pewną siebie miną: – Wiesz, tato, jeśli chcesz, możesz zostać patriotą, tak jak ja. To naprawdę nic trudnego.

Zapytajcie dzieci : Co oznacza patriotyzm? Jak wy pokazujecie, że jesteście patriotami?
Na koniec zadajcie zagadkę:

„Polska to mój dom

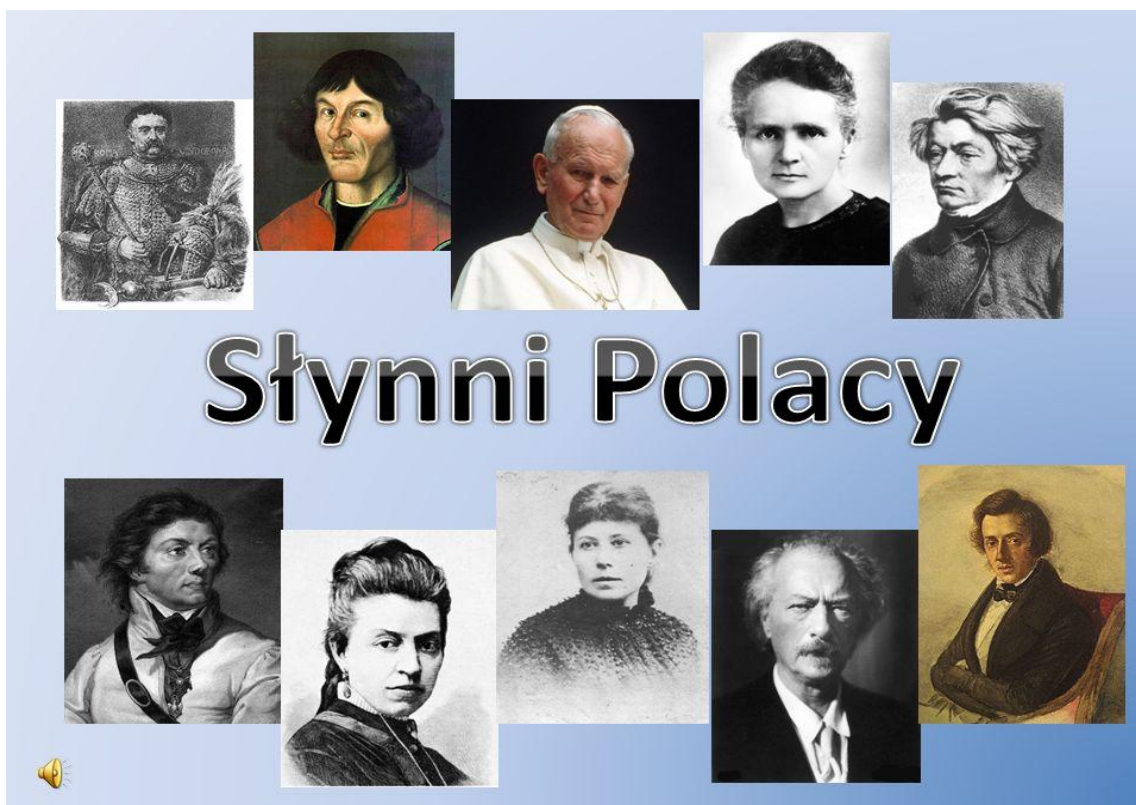
Może kiedyś podróżować będziesz mógł po świecie,

Tyle jest ciekawych krajów do zwiedzenia przecież.

Ale jedno miejsce domem na zawsze zostanie,

Miejsce, gdzie się urodziłeś. Jak mówimy na nie? POLSKA!

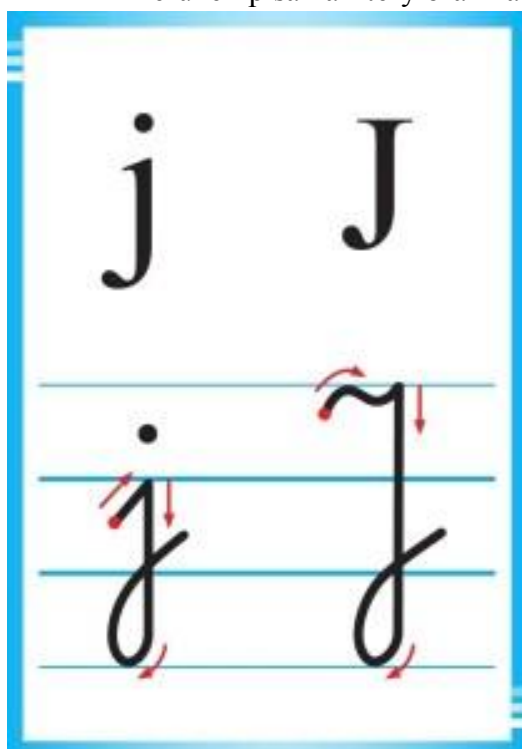
3. „Wielki Polak” – porozmawiajcie z dziećmi : Co to znaczy być „Wielkim Polakiem”? Czy takie określenie zależy od wzrostu? Kogo można nazwać wielkim Polakiem? Dlaczego? Możecie zapytać, jakie znają osoby wymienione niżej. Jeśli nie, może krótko opowiedzieć o każdej z nich. Sławni Polacy: Mikołaj Kopernik, Jan Paweł II, Maria Skłodowska–Curie, Julian Tuwim, Jan Brzechwa, Adam Mickiewicz, Lech Wałęsa, Fryderyk Chopin, Robert Kubica, Robert Lewandowski, Adam Małysz, Kamil Stoch, Justyna Kowalczyk

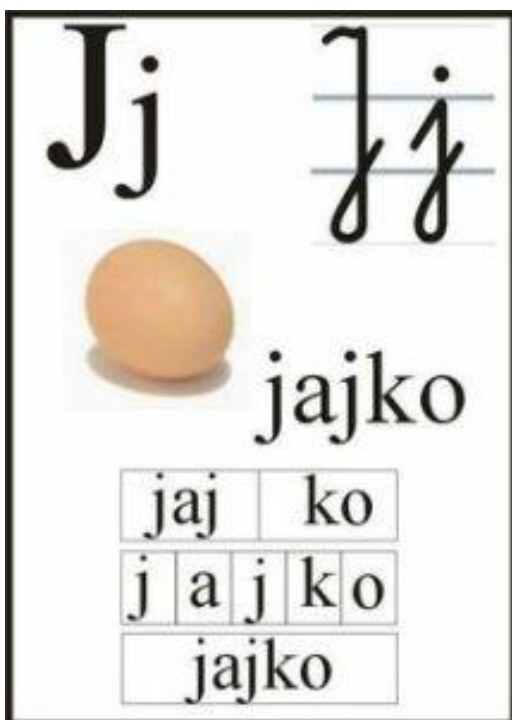

4. Wprowadzenie litery J j

Prezentacja litery w wyrazie. Pokazujemy dziecku plansze z prezentacją litery j, wskazujemy ilustracje i model sylabowy wyrazu. Prosimy, aby dziecko podzieliło na sylaby z wyklaskaniem słowo jaj-ko. Następnie prosimy dzieci o zaproponowanie innego gestu, który pozwoli pokazać podział na sylaby (np. tupanie, dotykanie podłogi palcem). Następnie pokazujemy dziecku schemat głoskowy wyrazu z pól niebieskich (spółgłoski) i czerwonych (samogłoski). Prosimy, aby dziecko przeliczyło głoski, wspomagając się polami widocznymi na obrazku. Następnie prezentujemy dzieciom sposób pisania litery **J,j**. Prosimy dzieci, aby napisały literę palcem na dywanie, w powietrzu, w kaszy, piasku. Zwracamy uwagę na kierunek pisania litery oraz na miejsce w liniaturze. W tym celu można narysować na dużym

papierze 3 linie zwieńczone dachem. Środkową linię należy pogrubić- to jest parter. Linia pod nią to piwnica, a nad nią strych. W ten sposób obrazowo utrwalamy miejsca litery w liniaturze.

j	a	j	k	o

5. Praca z **KP4.12**- doskonalenia zdolności grafomotorycznych, percepcji wzrokowej i słuchowej

30.04.2020 czwartek „Płynie Wisła ,płynie”

1. Zabawa ruchowa

Dziecko wstaje i swobodnie porusza się po pokoju . Gdy Rodzic mówi: *brązowy* – dziecko staje w rozkroku i, pochylając się do przodu, próbuje dotknąć palcami podłogi (udając górę). Następnie Rodzic wyjaśnia, że między morzem i górami jest na mapie kolor zielony oznaczający niziny, czyli tereny dość płaskie, nisko położone. Rodzic pokazuje miejsce oznaczone ostatnio na mapie (okolice przedszkola). Dziecko przypomina, że to jego „mała ojczyzna”.

2. „Pokaż Wisłę” – pokażcie dzieciom mapę Polski. Niech dzieci wskazują na mapie Wisłę, rysują ją palcem po mapie. Możecie pytać : Co przypomina kształtem Wisłę?

3. Praca z **KP4.13a**- zabawa dydaktyczna z mapą.

Praca z **KP4.13b**- „Pejzaże”- doskonalenie percepcji wzrokowej, budowanie wypowiedzi.

4. „Legenda o Wiśle”- zapoznajcie dzieci z legendą Hanny Zdzitowieckiej.

„Wysoko nad szczytami gór wznosił się stary dwór króla Beskida, władcy całego pasma górskiego, i jego żony, Borany, władczyni okolicznych borów. Przez wiele lat oboje rządzili mądrze i sprawiedliwie, toteż wszyscy z zalem przyjęli wiadomość o śmierci starego króla. Borana wezwała wtedy troje swych dzieci, by zgodnie z wolą króla podzielili się władzą. – Ty, Lanie, jako syn najstarszy, opiekować się będziesz polami i łąkami. Wy zaś obie, Czarnocha i Białka, rozprowadzicie wodę z górskich strumieni po polach i łąkach Lana, by wszystko, co żyje, miało jej pod dostatkiem. Żywa, zawsze pogodna i wesoła Białka uśmiechnęła się do siostry i skacząc, i tańcząc, zbiegła po skałach ku widniejącym we mgle dolinom. Poważna i zaszępią Czarnocha skierowała się na drugą stronę góry królowej Borany i ostrożnie zaczęła schodzić po zboczu. Wkrótce obie siostry spotkały się u podnóża. – Płyniemy dalej razem! – zawołała ucieszona Białka. – Nigdy się już nie rozstaniemy – zapewniła Czarnocha. Nagle przegrodziła im drogę skała, pod którą czekał rycerz Czantor w kamiennej zbroi. – Zatrzymajcie się, piękne córki

Beskida i Borany. Dokąd tak spieszycie? Po co chcecie iść do nieznannej, odludnej i dzikiej krainy? Zostańcie tu. Siostrom podobała się ziemia Czantora. Zostały więc i z wdzięczności za gościnę zrosiły strumieniami zbocza doliny, aż zakwitły tysiącami różnobarwnych kwiatów, jakich nikt tu jeszcze nie widział. Ale Ziemia rozkazała Czantorowi przepuścić córki Beskida przez skały, by poniosły wody dalej ku północy. – Nie mogę pozwolić, byście obie popłynęły w obce strony. Wyślijcie przodem jedną falę na zwiady – poradził. – Niech się rozejrzy, a gdy wróci, opowie, co widziała... Czantor rozsunał skały i pierwsza fala wyszła przez nie onieśmielona, niepewna, co ją czeka.

– Idź, falo, któraś wyszła – żegnały ją siostry. – Idź przed siebie i wracaj co prędzej z wieściami o tamtych borach i lasach, o tamtych łąkach i polach... „Wyszła” – bo tak nazwały tę falę powstałą z połączonych wód – wypłynęła przez skalną szczelinę. Biegła żywo po kamieniach, pluszcząc i szemrząc beztrudnie. Mijała ciemne bory i jasne zagajniki, zielone pola i ukwiecone łąki... Wtem, gdy mijała skałę wawelską, wyskoczył ku niej zaczajony tam potwór – okropny, smok ziejący ogniem. Przestraszona, bryzgnęła mu w oczy pianą wodną. Zasyczało, zadymiło i oślepiony smok skrył się na chwilę w pieczarze. Gdy wyrzał, Wyszła była już daleko. Płynęła teraz przez urodzajne ziemie ku północy, kręcąc się i wijąc to w prawo, to w lewo, byle jak najwięcej światła zobaczyć, jak najwięcej pól zrosić swą wodą. Przyłączyły się do niej mniejsze strumienie i rzeczki, które nie miały odwagi same zapuszczać się w obce, nieznanne strony. Płynęła coraz wolniej, coraz szerzej rozlewała swe wody, zmęczone długą drogą. „Czas już chyba zawrócić” – myślała nieraz, ale ciekawość pchała ją naprzód. Aż nagle zniknęły jej sprzed oczu lasy i pola. Poczowała dziwny słony smak, nieznanny zapach dolatywał z północy. Nad sobą miała szare niebo, przed sobą szarą, nieogarnioną wzrokiem, łączącą się z niebem wodę, spienioną białymi grzywami. To było morze. – Jakże to groźne, potężne i piękne – szepnęła. Ale jej cichy głos zagłuszył gwałtowny szum, jakaś siła pociągnęła ją ku sobie i Wyszła, pierwsza fala wysłana z dalekich gór Beskidu, połączyła się z falami morskimi. Czarnocha i Białka na próżno czekały jej powrotu. Na próżno wysłały za nią jedną falę po drugiej. Wszystkie biegły jej śladem i wszystkie po długiej drodze gubiły się w słonych wodach Bałtyku. Z tych to fal płynących nieustannie powstała wielka rzeka, już nie „Wyszła”, a Wisła, od której obie siostry przezwano Czarną i Białą Wiselką. Informacje dla N.: Wisła bierze początek w górach, lecz nie są one tak skaliste i strome jak np. Tatry, lecz porastają je lasy. Z Baraniej Góry – jednej z gór, wypływają dwa strumienie – Biała i Czarna Wiselka. Biała Wiselka wytryska ze skały, a że jest tam stromo, płynie szybko. Natomiast Czarna Wiselka płynie dużo wolniej po czarnej ziemi, stąd jej nazwa. Gdy Biała Wiselka łączy się z Czarną, tworzą Wisłę. Początkowo jest ona płytka i niezbyt szeroka, dopiero gdy płynie przez Polskę, dopływają do niej różne strumienie i rzeki, a dzięki temu poszerza się i pogłębia. Przepływa przez środek Polski i kieruje się aż do Morza Bałtyckiego.

5.,, Wisła największa rzeka Polski”- wykonajcie wspólnie pracę plastyczną. Pomalujcie kontury Polski farbami w odpowiednich kolorach. Natomiast Wisłę wyklejcie po śladzie z kawałka plasteliny.

